

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/10/2013
Identifikačné číslo spisu: 3012200191
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:3012200191.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľky: I. Q., bytom R., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul.29.augusta č.8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 8.novembra 2012, č.k.12Sd/63/2012-34, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 8.novembra 2012, č.k.12Sd/63/2012-34, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Rozsudkom z 8.novembra 2012, č.k. 12Sd/63/2012-34, krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 28. decembra 2011, ktorým podľa § 70 a § 71 zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok z dôvodu, že nemá viac ako 40 % pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva že zdravotný stav a jeho vplyv na schopnosť navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť boli posúdené posudkovými lekármi pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne opakovane, aj na základe v súdnom konaní predložených lekárskeho správ v dňoch 07.12.2011, 07.03.2012 a 02.08.2012 so zhodným záverom, že pokles schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je 40 %. Posudkoví lekári za rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa § 71 ods.6 zákona určili dorzalgiu bez radikulopatie, ktorej podľa kapitoly XV, oddielu E, položky 3, písm. b) prílohy č.4 zákona zodpovedá 30 % miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Uvedenú mieru poklesu zvýšili podľa § 71 ods.8 zákona o 10 % za iné zdravotné postihnutia, hlavne anxiózne-depresívnu poruchu, teda na celkových 40 %. Krajský súd mal za preukázané, že posudkoví lekári zohľadnili všetky navrhovateľkou namietané zdravotné ťažkosti, vrátane vyvrtnutia členka v roku

2010, postihnutia štítnej žľazy, sledovania pre astmu, stav po hysterektómii a adnexotómii v roku 2003, artroskopii ľavého kolena, bolesti pravej päty. Pri hodnotení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vzali do úvahy, že navrhovateľka je vyučená obuvníčka a v profesii, resp. ako robotníčka pracovala od roku 1989 do roku 2009, odkedy je nezamestnaná. Percento miery poklesu schopnosti bolo pre rozhodujúce zdravotné postihnutie určené vzhľadom na to, že neurologickými vyšetreniami neboli zdokumentované závažné poruchy chrbtice, iba bolesti bedrovej chrbtice bez poruchy nervového systému. Taktiež zohľadnili namietané ťažkosti s ľavým kolenom, keď prihliadli na ortopedické nálezy, ktoré svedčia len pre banálne poruchy pohybového aparátu bez vplyvu na pracovný potenciál. Pokiaľ navrhovateľka nesúhlasila s určenou mierou poklesu, krajský súd dospel k záveru, že posudkoví lekári dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľka nespĺňa podmienky pre priznanie invalidity a nebolo preukázané, že by sa zdravotný stav navrhovateľky od posledného posúdenia výrazne zhoršil, z čoho by sa dal vyvodiť iný záver ako záver, vyslovený v posudkoch posudkových lekárov. Rozhodnutie odporkyne preto považoval za zákonné.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním. Namietla, že dňa 25. októbra 2012 sa v celkovej anestézii podrobila operačnému výkonu - artroskopii ľavého kolenného zhybu a preto sa nedomnieva, že ide o „banálne poruchy pohybového systému“ ako uvádza posudok posudkového lekára. O uvedenej skutočnosti informovala aj krajský súd. Nesúhlasí preto so záverom krajského súdu, že jej zdravotný stav sa do 8. novembra 2012 výrazne nezhoršil a žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a aby v ďalšom konaní bolo vykonané nové posúdenie jej zdravotného stavu iným posudkovým lekárom. K odvolaniu pripojila fotokópiu správy o jednodňovej hospitalizácii na chirurgickom oddelení Nemocnice Bánovce od 25. októbra 2012 do 26. októbra 2012, kde absolvovala artroskopiu kolenného zhybu bez komplikácií. Taktiež pripojila kópiu správ z vyšetrení u psychiatra v mesačných intervaloch.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Jednou z podmienok nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods.1 zákona je vznik invalidity. V zmysle § 71 ods.1 a 2 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že pre vznik invalidity musí nepriaznivý zdravotný stav trvať dlhšie ako rok, ale súčasne taký zdravotný stav musí byť tak závažný, že spôsobuje aj pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 %. Nie je preto postačujúce, ak poistenec dlhodobo, i viac rokov má zdravotné ťažkosti, tieto pre vznik invalidity musia súčasne spôsobovať zákonom požadovaný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť s predpokladom trvania takých ťažkostí v období dlhšom ako jeden rok.

Z posudkov posudkových lekárov mal aj odvolací súd za preukázané, že posudkoví lekári sa vyjadrili ku všetkým zdravotným ťažkostiam navrhovateľky a tieto vyhodnotili úplne a komplexne, pričom záver o miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť zdôvodnili presvedčivo a logicky.

Pokiaľ navrhovateľka namietala záver posudkových lekárov, že v prípade postihnutia kolena ide o banálne poruchy pohybového systému a v tejto súvislosti poukázala na to, že v celkovej anestézii

absolvovala v októbri 2012 artroskopiou kolena, túto jej námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Okolnosť, že navrhovateľka absolvovala artroskopiou kolena, nie je dôkazom o tom, že by záver posudkových lekárov o vplyve postihnutia kolena na schopnosť navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť bol nesprávny. Ak posudkový lekár toto postihnutie považuje za banálne, je potrebné pochopiť také vyjadrenie tak, že ide o nezávažné postihnutie, bez podstatného vplyvu na schopnosť navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť. Okolnosť, že navrhovateľka uvedený operačný zákrok absolvovala v celkovej anestézii, nie je podstatná. Ani v odvolacom konaní nebolo preukázané, že by sa zdravotný stav navrhovateľky oproti stavu zistenému pri poslednom posúdení dňa 2. augusta 2012 zhoršil dlhodobo, teda tak ako to vyžaduje ustanovenie § 71 ods.2 zákona.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľka zatiaľ nespĺňa podmienku invalidity podľa § 71 ods.1 zákona a z toho dôvodu jej nárok na invalidný dôchodok nevznikol. Rozhodnutie odporkyne považoval za vydané v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods.1 v spojení s § 250l ods.2 a § 250k ods.1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok